

Отписки-самотиски

ЗАНЕПАДАТИ ПУХОМ.

КАЮК-КОМПАНІЯ.

НЕМИТИЙ ОСУД.

Василь МОМОТЮК.

Чернівецька область.

Оголошення

«Морально підтримаю за матеріальну винагороду».

«Навчу управляти автомобілем тих, хто купив права».

«Ватна фабрика виготовляє і реставрує одяла. Пишність одялу підвищує потенцію!».

Зооафоризми

Якщо вовки ситі і вівці цілі, значить, поменшало зайців.

Безхребетний... А яку мав опору!

І черепаха може далеко зайти. Був би людиною, якби не був лисом.

Леонід ЗАБАРА.
Сумська обл.

• З УГОРСЬКОГО ГУМОРУ

Зверни увагу!

БАГАТО знайомих радило мені подивитися новий фільм «Тіні в капелюхах», який вважали одним з видатних творів зарубіжного кіномистецтва.

Скажу правду: фільм мене ошелешив. Коли кіногерой, котрий розчарувався у друзях і коханні, прийшов додому, де його уже ніхто не чекає, моє серце аж защеміло від болю. Дратувало тільки те, що кінокартину не всі так сприймають. Поруч сидів чоловік і голосно шепотів своїй дружині:

– Бачиш? Двері самі відчинилися! Там фотоелемент...

Кіногерой, вбитий горем, важко переставляючи ноги, ледве зайшов до вітальні.

– Ти звернула увагу, – знову забувонів мій сусід, – що в нашій квартирі найбільша кімната менша, ніж ця вітальня...

Я гнівно зашипів на нього. Зліва і справа відразу зашипіли на мене. Тим часом на екрані кіногерой божеволів у самотності. Стихла музика й стало чути, як він плаче...

– Бачиш? – знову загудів густим

басом чоловік, що сидів поруч. – Там кондиціонер останньої моделі. Якби ми теж мали таке помешкання, то не журилися б...

Це вже занадто! Я сердито глянув на нього і похитав головою. Та він, здається, не помітив цього, втупився на екран, де герой фільму, зіткнувшись з цим жорстоким світом, у муках шкріб стіну.

– Помітила, які на стінах шпалери? Я ж тобі казав, що стіни давно треба обклеїти шпалерами. Тільки ж таких у нас ніде не купиш!

«Шпалери! Справді, чому в нас не люблять оздоблювати квартири гарними шпалерами? Це ж красиво й практично! – подумав я і ляснув себе долонею по лобі.

– Дідько його забери! Цей тип зовсім заморочив мені голову! Не дасть подивитися фільм!»

Кіногерой остаточно збагнув, що його попереднє життя було побудоване на ілюзіях і його самотність – це реальна закономірність у немилосердному світі. Він заметався по квартирі.

– Бачиш? У нього шість повнометражних кімнат...

...Кіногерой метався, як поранений лев...

– Зверни увагу – в квартирі фонтан. Хіба це не фантастично?

...Кіногерой не знаходив собі місця...

– Ти помітила? Шафи вмонтовано у стіні!...

І ось – кульмінація фільму. Герой – бідолашний, замучений і виснажений – гелпнувся на підлогу...

– Бачиш, який оригінальний візерунок паркету?

...Упав на підлогу і заплакав, заривав гірко, як дитина...

– Зверни увагу на піджак! Бачиш, де розпірка? А ти мені не радила...

... Плакав, ридав, як дитя, як сирота... Зазвучала музика, з'явився напис «Кінець». Я, розчулений, встав... Навколо, схлипуючи, витирали сльози глядачі. Тільки сусід скривився:

– Жаль, що кінець... Могли б ще показати кухню і туалет...

Д'єрд МІКЕШ.

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

Одна мила далекая,
а другая близька...

ЦЕ В ПІСНІ так співається. А в мене теж серце надвоє розривається. Бо одна мила тут, удома. Рідна жінка. А друга – далеченько. В Ковалівці.

Часом сяду, підіпру голову руками, і починає вона в мене макітрисити од важких думок. Що ж це в моєму житті робиться? Яке зло затаїв на мене мій найперший товариш? Умовив один-єдиний раз піти з ним у Ковалівку.

І все.
І відтоді почалося.
Наче підмінили мене.

Оця мила, що вдома, – моторна молодичка. І наварить, і насмажить, і напече. Живи та радій біля неї. Так ні. Рвуся душою і думками туди... До неї. В Ковалівку. На тяжкі муки. Бо хіба ж не було, що цілий день живити з голоду виспівав? Хіба ж не втросив я зуба, втихомирюючи той спів макухою? А вчорашня задубіла каша не здавалася мені найсмачнішим делікатесом? Як згадаю – аж оскома бере...

Забаришся в Ковалівці, от і маєш незгоди терпіти.

У цієї, близької, що вдома, – поприбирано, акуратно. Ляжеш у ліжка – білизна пахне озоном. Хрумтить накрохмалена.

А в тієї, далекої, хіба ж я один? Бувало, що і в копиці прілого сіна ночував. І навприсядки, скоцюрбившись, спав. Так залякали кістки, що тиждень після того рипіли.

Та й, між нами кажучи, радикуліт теж звідти приніс. Із Ковалівки.

• БАЙКА

Конфлікт

Цап та Баран – два приятелі щирі – жили собі дружно, у злагоді й мирі, будучи завжди і скрізь заодно, аж доки Цап не назвав Барана бараном. У Барана закипіло зло і Цапа він обізвав козлом! Відтак приятелі великі пересварилися навіки... Мораль: кусайте власні лікті, як будете в подібному

конфлікті!...
Гриць ГАЙОВИЙ.
м. Київ.

Мал. Валерія ТАРАСЕНКА.

Мал. Валерія ЗЕЛІНСЬКОГО.

Народні устішки

Повз літній майданчик пивбару, де сидять два мужики, проходить вишукано зодягнена гарна жіночка. Один мужик каже іншому:

– Ти глянь, яка красуня! А комусь же вона у печінках сидить!..

* * *

Екскурсовод веде туристів печерою, розповідаючи про неї цікаві історичні події. В одній з ніш туристи натрапляють на людські скелети. Хтось запитує:

– А чого і як вони тут опинилися?

– Це скелети туристів, які вирішили зекономити гроші й відмовилися від послуг екскурсовода...

• САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

Хресний шлях

Нам нині вказують дорогу
В майбутні дні, в нове життя
Оті, що знають все потроху,
Але нічого – до пуття.
Країна б'ється у пологач,
Несе свій хрест нужденний люд...
Невже ведуть нас знов для того,
Щоб розіпнуть?

Олексій КУДРЯ.
Запорізька обл.

Вилазка

– Гей, куме! Звідки Бог приніс?
Це ж де подряпали ви ніс
і всю, пробачте, вивіску?
В волоссі повно он трави...
Я чув, із приятелем ви
у ліс робили вилазку?

– У ліс? Та де! Який там біс...
Зайшли нормально ми у ліс,
а як добряче вмазали,
то з лісу вже – вилазили...

Василь ШУКАЙЛО.
Черкаська обл.

• ЛІТЕРАТУРНА ПАРОДІЯ

ЯК-НЕ-ЯК

Поетеса була не так поетеса,
як метреса котлет, килимів і
компресів.
(Ірина Жиленко, з книжки
«Вибране»).

Поетеса була не так поетеса,
як майстриня пліток і
художнього стресу,
як цариця борщів, герцогиня
котлет,
ще й уміла від плям відчищати
жилет,
прасувати шнурки, і город
обробляти,
і при вигляді крові мерщій
зомлівати...

Поетеса була не така й поетеса,
та не тільки ж шедеврами
повниться преса!

Олександр СТУСЕНКО.
Вінницька обл.

Всяка всячина

- З результатів конкурсу: «Звання «Міс Правда» виборола Брехня №1».
- З революційних закликів: «Майбутнє належить колишнім!»
- З курсу валют: «За тридцять срібняків дають тридцять мільйонів «зелених».
- Діагноз: «Крутий від народження».

Архів "зоряньського"
гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

